

‘ಡೇರ್ ಡೆವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ’: ಸ್ವ ಮತ್ತು ಅನ್ಯವನ್ನು ಬೆಸೆವ ಕಥನ ಜಯಶಂಕರ ಎಂ.

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ನಂಜನಗೂಡು,
ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.23191980>

ABSTRACT:

ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ‘ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು’ ಕಥಾಸಂಕಲನದ ‘ಡೇರ್ ಡೆವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ’ ಕಥೆಯು ಮತೀಯ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ, ಅನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಕಥನವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ‘ಸ್ವ’ ಮತ್ತು ‘ಅನ್ಯ’ಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವ ಅಂತರವು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಮತೀಯ ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ತಾಫಾನ ಪ್ರವೇಶದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಅನುಮಾನಗಳು, ಫೇಜ್ ಟೋಪಿ, ಭಾಷೆ, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಮತೀಯ ಅರ್ಥಗಳು ಅನ್ಯೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಹಜವಾದ ಸ್ನೇಹ, ಕ್ರೀಡೆ, ಹಾಸ್ಯ, ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದ ಅನುಭವಗಳು ಈ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಕರಗಿಸುತ್ತವೆ. ಗಣಪತಿ ಉತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಮುಸ್ತಾಫಾನ ಮಾನವೀಯ ನಡೆ ಸಹಪಾಠಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಥೆಯು ಮತೀಯ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಮಾನವೀಯತೆ, ವೈಚಾರಿಕತೆ, ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಹೊಸತಲೆಮಾರಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ಸ್ವ ಮತ್ತು ಅನ್ಯ, ಮತೀಯತೆ, ಮತೀಯ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ, ಅನ್ಯೀಕರಣ, ಜಾತ್ಯತೀತತೆ, ಮಾನವೀಯತೆ, ಸಹಬಾಳ್ವೆ, ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ.

.....

ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರು ಸುತ್ತಣ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಪರಿಸರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಲಾತ್ಮಕ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ಆಳವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಲೇಖಕ. ಸಮಾಜವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಕ್ಕ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅಪಾರವಾದ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಶೋಧಿಸಿದವರು.

ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಲವು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಹತ್ವದ ಕಥಾ ಸಂಕಲನವಾಗಿರುವ ಕೆ.ಪಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ 'ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ 'ಡೇರ್ ಡೇವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ' ಕಥೆಯು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದ ಒಳಗಿನ ಮತೀಯ ಮೂಲಭೂತವಾದಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳು ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಮನೋಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಪಡೆದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊಸತಲೆಮಾರು, ಹೊಸಮೌಲ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಡನೆ ನಿರ್ಮತೀಯವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವ ಸಂಕಥನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಮತೀಯ ಅಸಹನೆಗಳಿರುವ ಊರೊಂದರ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಮತೀಯ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಮತೀಯ ನೋಟಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬಗೆಯನ್ನು 'ಡೇರ್ ಡೇವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ' ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಸಹಜ ವರ್ತನೆಗಳು ಮತೀಯ ಭಾವನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ಈ ಕಥೆ ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸರಿತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯಸಹಜ ವರ್ತನೆಗಳಂತೆ ಕಂಡು, ನಿರ್ಮತೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುವ ಹೊಸತಲೆಮಾರಿನ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮತೀಯ ಅನುಮಾನಗಳು, ದ್ವೇಷ, ಗಲಭೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅನ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅನ್ಯತೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿರುವ, ಜಮಾಲ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ ಹುಸೇನನ ಬಗೆಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಕುತೂಹಲವಿದೆ. ಮುಸ್ತಾಫಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದರೂ ಆರಂಭದ ಕೆಲ ದಿನಗಳು ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವನ ಸಹಪಾಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲದ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವು ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ದಂತಕಥೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುಮಾನಗಳು ಭಾರತದ ಬಹುಜನರ ನಡುವೆಯೇ ಅನ್ಯವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಸ್ತಾಫಾನ ಸಹಪಾಠಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಕಥೆಯ ನಿರೂಪಕ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಅನ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ: "ನಮಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರೆಂದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೂಢ ಜೀವಿಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆ. ಅವರ ಕಸುಬುಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರ ಗೂಢತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದವು. ಚರ್ಮ ಹದ ಮಾಡುವುದು, ಕುರಿ ಕಡಿದು ಮಾಂಸ ಮಾರುವುದು, ಕಲಾಯಿಯ ಕೆಲಸ ಇಂಥ ಯಾವು ಯಾವುದೋ ಅಪರಿಚಿತ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬಗಳೂ ಕೂಡ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳು ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೆಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕರಿಯ ಬುರ್ಖಾಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಹೆಂಗಸರ ಜೊತೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಮಸೀದಿಗೂ ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ ಅವರು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಂಟಪದ ಕಡೆಗೋ ಹೊರಟರೆ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ ದಿಗಿಲಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವನಕ್ರಮ, ನಂಬುಗೆಗಳು, ವ್ಯವಹಾರ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಭಾಷೆ ಇವೆಲ್ಲಾ

ಮುಸಲ್ಮಾನರನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜೀವಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಸ್ತರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಜಮಾಲ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ ಹುಸೇನ್ ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ಘಜನಿ ಮಹಮೂದನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದವರಂತೆ ಚಕಿತರಾಗಿ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೆವು.” (ಡೇರ್ ಡೆವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ, ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು, ಪುಟ: 86-87) ಈ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಸಂಕಥನಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಮರ ಬಗೆಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಭಾವಿಸಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಜಾತ್ಯತೀತ ನೋಟಕಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮತೀಯವಾದದ ಕಡೆಗೆ ಜಾರದೆ, ವೈಚಾರಿಕ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲಾರಂಭಿಸುವ ಹೊಸ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಮುಸ್ತಾಫಾನ ವರ್ತನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಗೆ ಮತೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತವೆ; ಹೀಗೆಯೇ ಕಾಣುವಂತೆ ಆ ಊರಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆಯು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಮೊಹರಂ, ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಹೊಡೆದಾಟ ನಡೆದಿರುವ ಆ ಊರಿನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳ ನಡುವೆ ಏಕೈಕ ಮುಸ್ಲಿಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿರುವ ಮುಸ್ತಾಫಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಟೀಮಿನ ನಾಯಕ ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ, ಮುಸ್ತಾಫನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಆಡಲು ಯತ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಆಟದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡುವಾಗ, ಬೌಲ್ ಮಾಡುವ ಚಂಡು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಗಲೆಂದು ಕೈಗೆ ಉಗಿದುಕೊಂಡು ತೇವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಸ್ತಾಫಾನ ಕ್ರಿಯೆ ಮಿಕ್ಕ ಆಟಗಾರರ ಜಾತಿ ಕೆಡಿಸುವ ತಂತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಗೆ, ಮುಸ್ತಾಫಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಫೇಜ್ ಟೋಪಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಅನ್ನಿಸಿ, ಅವನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಮೆರೆಸುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಇತರರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ತಾಫಾ ಕನ್ನಡವನ್ನು, ಉರ್ದುವಿನಂತೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅವನ ಜಾತಿಯ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮುಸ್ತಾಫಾ ಫೇಜ್ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿನವರಿಗೆ ಬೋರ್ಡ್ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಗದ್ದಲವನ್ನು ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯ ಮತೀಯನೊಬ್ಬನ ಬಗೆಗೆ ಅಸಹನೆಗಳು ಯಾವೆಲ್ಲ ಅಮುಖ್ಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಥೆಯ ಟೋಪಿಯ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ‘ಸಮಸ್ಯೆ’ಯನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಮುಸ್ತಾಫಾ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಬೇಕಾದರೆ ಟೋಪಿ ಧರಿಸದಂತೆಯೂ, ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಕೂರುವಂತೆಯೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತರಗತಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ “ಏನಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕೊಂಚ ಗುಡ್ ಹ್ಯೂಮರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆ ಬರೋದಿಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಮತೀಯ ಅವಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಗಳು, ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರಿತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಕಾಲೇಜಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಂದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಶಮನವಾಗುತ್ತವೆ. ಭದ್ರವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿರುವ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಒಳಗೆ ಬೆಳೆದ ಮುಸ್ತಾಫಾನಿಗೆ, ತಾನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಭಿನ್ನವಾದ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು

ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸಹಪಾಠಿಗಳ ನಡುವಿನ ಜಗಳದ ಹಿಂದಿನ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಕ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: “ನಾವು ನಮ್ಮ ಚಾತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮರೆತು ಅಸೂಯೆ ಅಹಂಕಾರಗಳ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಜಗಳವಾಡಿದ್ದೆವು. ಮುಸ್ತಾಫಾ ಕೂಡ ಟೋಪಿ ತೆಗೆಯದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮತೀಯ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡದೆ ಕೇವಲ ಹಮ್ಮಿಗಾಗಿಯೇ ಜಗಳವಾಡಿದ್ದನು. ಇತರರು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೋಮು ಅಂಶವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಶಂಕಿಸಬಹುದಿತ್ತಾದರೂ, ನಮಗೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾವಾಯ್ತು! ನಮ್ಮ ಹಠವಾಯ್ತು! ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ.” (ಡೇರ್ ಡೆವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ, ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು, ಪುಟ: 89)

ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಗೋಲ್ ಕೀಪರ್ ಶಂಕರನಿಗೂ ಮುಸ್ತಾಫಾನಿಗೂ ಜಗಳ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯ ಪ್ರೇರಣಾತ್ಮಕ ಮಾತಿನಿಂದ ಶಂಕರ ಮುಸ್ತಾಫಾನಿಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹೊಡೆದಾಟದಲ್ಲಿ ಅವನ ಫೇಜ್ ಟೋಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹುಡುಗರ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತುಳಿದು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ “ಸಾಬರ ಕೇರಿಯಿಂದ ಜನ ತಂದು ಹೊಡೆಸುತ್ತಾನಂತೆ” ಎಂದು ಭಯದಲ್ಲಿ ಶಂಕರ, ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗ ಮುಸ್ತಾಫಾ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಹಜವಾದ ರಗಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಡೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ತಾಫಾ ಜಾದೂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾಯ ಮಾಡುವ ಜಾದೂ ನೆಪದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯನ್ನು ವೇದಿಕೆಗೆ ಕರೆದು, ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ ಒಡೆದುಹೋಗಿ ಅದರ ಲೋಳೆಯೆಲ್ಲ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಅಸಹ್ಯಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮುಸ್ತಾಫಾನು “ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ತಲಿಸ್ತಾನ್ ಶಕ್ರಿಯು ನನ್ನ ಫೇಜ್ ಟೋಪಿಯ ಜೊತೆಗೇ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ಮಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯ ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಒಡೆದುಹೋಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಾಣತನ ತೋರುತ್ತಾನೆ. (ಡೇರ್ ಡೆವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ, ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು, ಪುಟ: 96) ಆ ಮೂಲಕ ಹೊಡೆದಾಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದ ಫೇಜ್ ಟೋಪಿ ಕಾಲ್ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಳಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಸ್ತಾಫಾನ ಈ ನಡವಳಿಕೆಯು ಕೂಡ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲಿ ಮತೀಯ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ. “ಸಾಬಣ್ಣ ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯ ಚಾತಿ ಕೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಎಂದು ಹಲವು ಕುಚೋದ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ” ಅದು ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. “ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಯಾವನದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಗಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೀರುತ್ತಾ ಬಹುದೂರ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಮುಸ್ತಾಫಾ ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ ಕೋಟನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು” ಎಂಬ ನಿರೂಪಕರ ಮಾತು ಒಟ್ಟು ಆ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಹೊಸಮೌಲ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಹೆಗ್ಗುರುತಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಊರಿನ ಗಣಪತಿ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಎದ್ದು ಅರಾಜಕ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನರೇ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಿದರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿರೂಪಕರೂ ಹೀಗೆಯೇ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಣಪತಿ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುಂಬಾರ ಕೇರಿಯವನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಂಜನ್ನು ಬಸವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ತಾಗಿಸಿ, ಬಸವನ ತಡೆಗಿಲ್ಲ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದು ಹುಚ್ಚು ಹತ್ತಿದಂತೆ ಕುಣಿದು ಆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲ ಎದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಡೇರ್ ಡೆವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ, ಬಸವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದರ ತಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹದ್ದುಬತ್ತಿಗೆ ತಂದು ತಾನೂ ಗಾಯಗೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಘಟನೆ ಸಹಪಾಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ

ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ ಮೀರಿದ ಒಡನಾಟಗಳು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಪೀಡಿತ ವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಬಗೆಯ ಅನುಭವಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಮತೀಯವಾದದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾನತೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ವರ್ತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಹೊಸದಿಗಂತದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮತೀಯವಾದಿ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ, ರೋಗಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಹೊಸತಲೆಮಾರನ್ನು ಗುಣಮುಖವಾಗಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಸಂಕಥನವೊಂದನ್ನು 'ಡೇರ್ ಡೆವಿಲ್ ಮುಸ್ತಾಫಾ' ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಕೃತಿಗಳು:

1. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಕೆ. ಪಿ., (2009), ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸು, ಮೈಸೂರು: ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ.
2. ಲಂಕೇಶ್ ಪಿ., (1997), ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಸಂಪುಟ- 1 (ಆಯ್ಕೆ: ನಟರಾಜ್ ಹುಳಿಯಾರ್), ಬೆಂಗಳೂರು: ಪ್ರತಿಕ್ ಪ್ರಕಾಶನ.
3. ರಾಮದಾಸ್ ಕೆ., (2004), ಮಾನವತೆಯ ತುಡಿತಗಳು, ಮೈಸೂರು: ತಾರಾ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್.
4. ಅಶೋಕ ಟಿ. ಪಿ., (2004), ಕಥನ ಕಾರಣ, ಧಾರವಾಡ: ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ.

Funding:

This study was not funded by any grant.

Conflict of interest:

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.